

ORNAMENTELE.

IN TOATA ROMANIA... IN STRAINATATE... INSERTIUNI SI RECLAME...

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biurul Redactiei si Administratiei: Palatul „Dacia.”

ANUNCIURI:

Se primesc in straintate: La D-nii Haasenstein & Vogler in Vienna... Articollele nepublicate se vor arde.

Un numar in Districte 15 bani.

Table with exchange rates for various locations like Bucuresti, Galati, etc.

Table titled 'Cursul de Viena, 25 Aprilie' showing rates for gold, silver, and other currencies.

Table titled 'Cursul de Berlin, 12 Aprilie' showing rates for various goods and currencies.

Table titled 'PLECAREA TRENURILOR' showing train departure times for routes like Bucuresti-Suceava.

Table titled 'PLECAREA TRENURILOR' showing train departure times for routes like Suceava-Bucuresti.

Table titled 'PLECAREA TRENURILOR' showing train departure times for routes like Bucuresti-Galati.

IRI TELEGRAFICE

ALE „TIMPULUI” (Agentia Havas). Serviciul de la 25 Aprilie, 4 ore seara... Vienna, 25 Aprilie...

Roma, 25 Aprilie. Anunță că guvernul italian a numit pe generalul Menabrea...

Vienna, 25 Aprilie. Ziarele se ocupă de reșcoala musulmanilor din Romelia...

Berlin, 25 Aprilie. D. de Bismark se află bolnav la Friedrichsruhe. El e lovit de o boală nepericuloasă...

reintocarea armatei rusești să a flotei englezești. Roma, 25 Aprilie. Enciclica Papei, publicată astăzi...

Constantinopol, 25 Aprilie. După cele din urmă știri, Rușii au înghebat oare cari negocieri...

BUCUREȘTI 14 APRILIE. E curioasă tactica protivnicilor noștri politici, și dacă am trăi în o țară mai puțin de naivă...

Guvernul conservator se retrage, protivnicii lui îl înlocuiesc, evenimentele se desfășură cu repeziciune...

Sant-Petersburg, 25 Aprilie. Agenția rusească repetă că negocierile începute, prin mijlocirea Germaniei...

Deodată însă împrejurările se schimbă. Protivnicii noștri încep a țipa fără de nici un cumpăt...

Cei doi principii cancelari, dd, de Bismarck și Gorciacoff sunt bolnavi, cel d'antî de pojar...

Maî interesantă e o ată fază a cestiunii Orientului. Parte din Turcii și din Bulgaria trecuți la Islamism...

DIN AFARA. „Stafeta” din Iași e în pozițiune de a comunica o aprețuire a situațiunii...

cluzii, cari ne interesează d'a dreptul, păstrându-ne pentru altă dată ocazia de a reproduce întreaga.

Scrisoarea arată mai întâi stricarea echilibrului european de la învingerea suferită de Franța...

In ochii Rusiei această abstențiune ar avea culoarea trădării. Principele de Bismarck nu se înșală...

ge că prin intervenire nu înțelegem numai amestecul activ între luptătorii, Anglia, Austria și Rusia, dar și o presiune energetică, sprijinită de o mobilizare în total sau în parte a oștirii sale, de natură de-a împiedica pe Austria de la început de la ori-ce amestec. Această din urmă măsură, tot atât de cu efect ca și acțiunea *manu militari*, are toate semnele unei interveniri și e de ajuns pentru a da Germaniei față cu Rusia rolul și avantajele unei puteri beligerante. E singura atitudine nedată, care nu prezintă nici unul din inconvenientele, pe care le cuprind celelalte două ipoteze. Se afirmă puterea și prestigiul Germaniei, se păstrează alianța cu Rusia, indispensabilă Imperăției în relațiile ei prezente și viitoare cu Franța, se poate exercita o înfruntare ponderatoare în momentul victoriei, permițând Rusiei de-a-și culege fructele, dar păzind tot o dată partea a intereselor austriace pe care Germania e întemăiată a le crede ale sale. Iată foloasele imediate ale unei asemenea politici. Dar pentru a produce toate rezultatele unei intervenții, ea trebuie să se exercite pe deplin înainte să puțin după începerea ostilităților. O intervenție în favorul Rusiei în ora supremă ar fi mai puțin politică decât chiar sfârșirea acestei puteri. N'ar însemna de cât a răci pe Anglia și Austria, fără a concilia pe Rusia.

Alianța Germaniei cu Rusia în 1878 este o fatalitate politică.

În fine diplomatul din Berlin sfătuște pe oamenii de stat din România să aibă o extremă circumspecțiune.

Bucovina și Basarabia.

II

Politica Habsburgilor.

În administrațiune curtea din Viena întimpină aceleași greutăți. Chiar în Oltenia, unde putea dispune după plac, ca în o țară cucerită, drepturile, pe care le au boierii și pe care nu crede de cuviință a le călca, sunt una din cele mai mari greutăți. Se face numărătoarea populației, se împart districtele, se ia măsură pentru sporirea populației, se face un conspect despre mănăstiri și despre drepturile lor și se împarte contribuția astfel, ca populația rurală să nu poarte prea grele sarcine. După câțiva ani de încercare, se

constituie o comisiune financiară, însărcinată cu formularea propunerilor privitoare la măsurile de luat pentru o bună administrare a Olteniei. Raportul acestei comisiuni se încheie prin cuvintele:

„Prea înaltul serviciu și chiar starea și împrejurările țării cer ca Maiestatea Voastră Imp. și Cat. să faceți întrebuințare de acest drept (de a dispune ca în o țară cucerită și de a nu ține seamă de drepturile boierilor); căci cele mai multe privilegii sunt stabilite pentru folosul boierilor, privilegiul în virtutea căroră au avut ocazie de a dispune de viața și averea supușilor după plac și, precum arată exemplele, în mod cu totul tiranic, mai ales fiindcă purtarea lor e ne mai pomenită și bietul popor suspină după ajutor, și trebuie să fie ocrotit contra lor de oare-ce importă mai mult a câștiga iubirea acestui popor de rënd, de cât a ține pe boierii nesocotiți și nelufranați în vechile lor drepturi, ba în cele mai mari nedreptăți ale lor, mai ales fiind că omul de rënd e cea mai mare putere, căci prin el se împopulează și se ridică, prin urmare prin el se aduce țara la deplină desvoltare.”

Curtea din Viena nu a scăzut decât foarte puțin din drepturile boierilor olteni: cu toate acestea în cursul războiului următor boierii olteni nu o mai susțineau. Dacă dar în Oltenia era atât de greu a scădea din privilegiul, în țara Ungurească și în Ardeal, unde tot-de-una era o revoluție latentă, schimbarea privilegiilor era aproape peste putință.

La anul 1785 Impăratul Iosif II numește zece comisari însărcinați cu organizarea bisericeii. În instrucțiunile date acestor comisari, el zice între altele:

„În acest district (Banatul Timișoara) sunt cu deosebire trei națiuni: anume români și sârbi, care deopotrivă sunt de religia greacă-neunită, afară de aceștia coloniști străini de naționalități deosebite din Germania. Națiunea română tot mai e tratată într'un mod foarte asupritor și mai ales pentru aceea e puțin desvoltată, nestatornică și dispusă a fura. Câtă vreme nu vor fi luminați îndestul prin școli și câtă vreme nu se va deștepta într'ensul, în urma unui bun tratament, iubirea pentru pământul lor, dorința de a-și clădi mai bine casele, de-a-și lucra mai bine pământurile și de a sădi mai mulți pomi, acești oameni vor urma a se simți câmpând (kampirend) de pe o zi pe alta.

E de asemenea adevărată, că s'au luat de la dânsii cele mai bune pământuri spre a le da altor coloniști, că satele lor au fost mutate și că au trebuit să sufere mai multe asupriri, cu toate că sunt cei mai vechi locuitori ai țării. Îndeobște această națiune pretinde, că plângerile ei să fie ascultate și că cei mai bătrâni dintre dânsii, în care își pun toată încrederea, să fie domiriți prin argumente întemeiate; apoi de aici înainte se poate face ori-și-ce cu dânsii (alsdann kann man alles mit ihnen richten).”

Vorbind despre românii din Țara Ungurească și Ardeal, Impăratul Iosif II zice:

„Durere! este prea adevărat, că între națiunea ungurească și cea sârbească, apoi între grecii neuniți și ungurii domnește o ură nelimpăcată. Pe cât de puțin se poate găsi adevărată cauză a acestei ure, pe atât de adevărat este, că ea izbucnește la toate ocaziunile, lucru de care rescoala, ce nu de mult a fost în Ardeal (Horia și Cloșca) ne dă cele mai triste dovezi. Dacă e dar să domnească pace și fericire între oamenii ce trebuie să trăiască împreună, înainte de toate această ură trebuie să fie pe deplin stărpită, și nu pot îndestul îndemna pe comisar ca să priveghieze și să sillească pe ori și cine a priveghia, ca toate persoanele magistratului să observe cel mai mare cumpăt și îndeosebi să aibă toată considerația pentru popl și cler în deobște.

„Românii—zice apoi Impăratul— atât de mult sunt obicinuiți cu asuprirea, încât sunt nepăsători chiar și pentru locuințele lor și astfel sunt dispuși la nestatornicie, la schimbări și tot felul de excese. La aceștia nu numai trebuie să se introducă școlile, ci și preoții lor să fie mai bine instruiți; în sfârșit domniilor lor de pământ și autoritățile trebuie să înceapă a-i trata mai uman, pentru ca să-i îndrepteze și să-i lipească de pământul pe care sunt.”

Puternicul Impărat, care de aceste porunci bine-voitoare, nu a putut câștiga românii de cât un singur drept: dreptul de a-și schimba stăpânii. Nici dreptul de migrațiune nu l-au câștigat însă românii, de cât după ce au prefăcut în cenușă o mulțime de sate, orașe și curți nemesești, au tăiat câte-va mil de unguri și au băgat spsima în vrăjmașii lor.

Alt-fel lucrurile nu se puteau pune la cale. Principiul politicei Habsburgilor, „*Divide et impera*”, era un rezultat firesc al împrejurărilor.

Chiar între marginile Imperăției lor, Habsburgii trebuiau să facă merdă politică externă. Ei nu puteau nimici pe maghiarii, fiind-că erau un popor, de care Imperăția avea trebuință contra Rusiei și țările le puteau nimici da, fiind-că erau un neam nesvrător, ce merdă stăruia să provoace un război cu Turcia. Tocmai atât de puțin puteau Habsburgii să caute a nimici pe popoarele cuprinse sub numirea de „națiune ilirică”, de oare-ce ele țineau în frâu pe maghiarii și erau în aceeași vreme un val de apărare contra Turcilor; aceste popoare erau însă de legea ortodoxă, erau suspecte și foarte lesne se puteau pune la dispozițiunea Rusiei. Curtea din Viena își dă prin urmare silință de a ține pe aceste popoare în echilibru, dând merdă ajutor celor mai slabe dintre dânsese, fără ca să provoace însă pe cele mai tari la rezistență energetică.

Cuprinzând toate cele zise până acum în o singură cugetare, ne rămâne impresia nestrămutată, că politica Habsburgilor e într'u toate hotărârită de nelcrederea cu care ei privesc spre Rusia. Și urmărind cu băgare de seamă întâmplările, ce se desfășură în cursul veacului XVIII această impresie ajunge a fi o convingere bine întemeiată.

Numai decât, la anul 1700, vedem cum Leopold I „suspectează” pe un dragoman al Porții, fiind că e de legea ortodoxă. Și această suspectare se urmează în tot cursul veacului. Politica ce Habsburgii urmează față cu Turcia se poate cuprinde în câteva cuvinte: ei caută să-și asigureze pozițiunile bune față cu Rusia.

În cursul războiului izbucnit la 1716, Țarul Petru merdă face Curții din Viena propuneri de alianță. La 13 Octombrie, Principele Trautsohn raportează împăratului Carol VI despre părerile conferinței ministeriale cu privire la aceste propuneri. Miniștrii sfătuiesc pe Impăratul să nu primească această alianță, de oare-ce Țarul, „precum se învederează din exemple, este o foarte mare sarcină pentru aliații săi și voiește mai mult să impună legi, decât să dea ajutor; afară de această cere în Imperiul Roman și cu deosebire în Meklenburg o mulțime de lucruri nepriincioase; în sfârșit vecinătatea lui, mai ales din considerație pentru marea înfruntare ce are în Orient în virtutea religiei, e foarte primejdioasă (respectu seines in oriente ob rationem religionis habenden grosren anhang gar zu bedenklich). Afară de aceasta, sub

pretextul alianței, ar face, de sebere în Moldova și Muntenia mulțime ne demarșe neplăcută la încheerea viitoarei păci, a piedici stricacioase prin obiceiurile sale pretențioase exagerate.”

Țiind seamă de aceste motive, împăratul nu primește alianța; totuși pentru aceste motive Austria intră și chiar se aliază cu Rusia în războiul viitor; tot pentru aceste motive încheie la 6 Iulie 1771 tratatul subsidial în care Poarta deadează Oltenia; tot pentru aceste motive refuză propunerea ce i s'a dată de către comitele Orlov în negociațiunile de la Focșani, decât că nu voiește să anexeze Muntenia și Muntenia; în sfârșit, tot pentru aceste motive, la anul 1788 împăratul Iosif II ocupă Moldova și Muntenia ca aliat al Țarinei.

În tot cursul veacului XVIII politica Habsburgilor este una nestrămutată, aceea pe care camilul Kaunitz o expune în nota adresată la 6 Ianuarie 1775 Baroelui Thugut.

„Înainte de toate ni se pune în trebarea preliminară,—zice Kaunitz—dacă și într'u cât ar putea să oportuni a stabili într'u toate circumstanțele o legere sinceră cu Poarta și a ține față cu dânsa niște angajamente care nu ne-ar promite un folos mare acum, în prezent, ci ar fi calculat pe vremile și împrejurările viitoare.”

Precum știți, starea de acțiune a Porții e foarte deosebită de acțiunea odinioară. Ce-e drept, toate lucrurile vremelnice și toate prevederile omenești sunt supuse atâtor schimbări și neprevăzute și atâtor vicislitamente, în cât e peste putință hotărî capătul lor cu destulă certitudine. Cu toate acestea un ochi politic poate prevedea cu toată certitudinea, că dacă Rusia va război să profiteze de avantajele ce i s'acordat în cea din urmă pace, lucrul care abia mai poate fi puțin îndoială, iar Poarta va rămâne în apatie și letargia ei de până a lucrul ce urmează din putreziciunile temelior ei, că, zic, dacă va război fel, mai de vreme ori mai târziu, trebuie să urmeze în această parte a Europei o revoluțiune capitală (Hauptrevolution).

Această singură perspectivă e mult de cât destulă spre a ne îndreptări să nu primim față cu Poarta niște angajamente și să nu încheiem cu ea tractate, care, fără de a aduce foloase actuale, ar fi calculat pe niște vremi, unde va exista pe cu totul altă stare de lucruri și această ar cere demarșe cu totul

OPERA 'N AMERICA

(Urmare și fine)

Iată că se așteaptă cântăreața în New-York. Mai multe asociațiuni de muzică instrumentală și vocală — se înțeleg că se care în „splătit”—felicita pe cântăreața în port, când se coboară din corabie și o conduc în triumf la otel, Bauchete și o conduc de multe coloane prin jurnale—, și-urul atâtea centime — bat toba necesară și pentru prima reprezentație toate locurile s'a vândut. Această s'ar primă decide în genere soarta cântăreței, căci ori-cât de puțin s'ar crede în Europa, totuși e adevărat, că publicul american are gust bun și urechi bune, și dacă cu toată reputația și reclama, cântăreața nu-l o artiști adevărată, cade și joacă cu teatrul gol. Deci la celebrități cam indoielnice se fac încercări de-a i se prelungi cariera făcând s'ar întâia cât se poate de splendidă. Mai întâi se comandă câte-va buchete de flori, care încă înaintea aparițiunii „Divei” se depon la rampă. Pentru a evita cheltueli prea mari, buchetele,

după actul întâiu, se încarcă pe o căruță și se vând a doua zi sub altă formă ca buchete nouă. Datoria și-au făcut-o însă. După fie ce act, cântăreața e chemată afară, la eșirea din teatru după reprezentație e aclamată de o mulțime entusiastă (25 de bani de căcină) iar a doua zi d-nii reporterii de jurnale o interview-ează, cu care ocazie se împart și... gratificațiile.

În acest mod o artiștă poate ajunge la recete colosale — dacă e într'adevăr bună — căci Americanul trebuie să i s'atrage atenția asupra unui obiect prin reclamă și încă prin cea mai rafinată reclamă; dar dacă artista nu e într'adevăr însemnată, a marit după cele de'nțăi două seri. Din fericire New-York posedă câte-va foli, a căror păreri și critice de arte merită considerație, precum sunt „Jurnalul beletristic”, „Fosa de muzică” și altele, care nu se prea încercă ci vorbesc verde și pe față. Dăm mai jos o probă de critică dintr'un ziar din New-York, scrisă cu ocazia reprezentanților, date de tenorul Wachtel: „Începe a se face modă, ca celebrități, cari ad îmbătrânit în Europa, înainte de a spartal tégulul să întreprindă un *tour par force* la America, ca întemeiat pe cele-

britatea câștigată, să mulgă cum se cade pe generosul public american. Se înțelege că n'avem nimic în contră, dacă asemenea celebrități îmbătrânite, vin să culeagă bani americani în amurgul de seară al vieții lor; dorim însă, ca să se ție puțin seamă și de gustul publicului american și să ni se prezinte celebrități, cari tot mai au farmecul glasului lor, și cari în privirea ansamblului ne pot da ceva. — Wachtel n'o mai poate aceasta. În loc de a se încunajura cu cântăreți și cântărețe de clasă întâia, e silit a-și căuta secundanți, cari nu sunt în stare a-l pune pe public să compare, și vedem opera unei stete, în care țin hangul cântăreții și cântărețe cu glasuri tocite, între cari steana (în cazul nostru Wachtel) tot mai pare un însemnat artist. Protestăm. În Europa și la apogeu gloriei lor, aceste celebrități ne cred pe jumătate selbatice. Când vine bătrânețea și nu se mai pot ivi pe scenele cele d'ântai din Europa, cu acceptarea aceluiași aplaus, ei cred că tot mai sunt bunii la ceva. Vin dincoace la noi, arătând un nobil dispreț pentru semi-indianii din America, se prezintă în opere învechite, de cari ne sunt sătule urechile, în opere cari nu cer nici glas, nici creier, iar pentru a

vedea onorabila lor persoană, pun un preț de intrare destul de mare. După ce a pus banii în buzunar, se întorc în Europa, își cumpără o vilă și rid de prostăkilii de dincolo de Ocean.

„Cu ce pretenții vin acești oameni! E de mirare într'adevăr. Astel ne-aducem aminte, că Lucca, când a cântat întâia în New-York, a pretins într'adevăr, ca toți bărbații să vie în frac la teatru. Antreprenorul ei o convinsese în curând, că primirea entusiastă, ce i se făcuse, n'a fost decât *reclama plătită* și că trebuie să se mulțimesc, dacă e un public ce plătește, chiar dacă bărbații n'ar veni în frac. Ei bine... a cântat.”

Înainte de-a da reprezentății prin celelalte orașe, străbata fama din New-York și un agent al impresarului, care repetă aceleași manopere în Philadelphia, St. Louis, Chicago ș. a. m. d. Pe ici pe colo se mai întâmplă, ca după o reprezentație dămcele cele mai distinse din orașul cutare să aștepte la otel steana, pentru a-l cere o săratare în numele tuturora (vezî d-șoara *Nilsohn* în St. Louis la 1877: 50 de bani de fie ce damă *distinsă*) sau i se fură giuvaerurile, sau i se întâmplă ceva neplăcut

cu drumul de fer ș. a. tot lucrul, ca decriu din fir în pâr în jurnale, pe a atrage atenția publicului asupra căreței. În fie-ce oraș se dau 2, 4, 6, reprezentății numai pentru a rămânea mai mult timp în Chicago, St. Louis și San-Francisco. Primăvara—New-York are două săptămâni, de toamnă și de primăvară,—trebuie să întorcară iar la New-York, unde după nouă și scurte stagione treaba se mănuiește. Atunci „Star”,-ul se întorcară în Europa iar „support”,-ul își cântă alt unde-va gajament.

Din componerea trupelor și din scurte trecere în deosebitele orașe se poate vedea că afară de câte-va vechi opere italiene America n'aude nimic. E cu neputință se studia o operă nouă cu stagiuni de scurtă și cu asemenea... artiști. O tume, montare etc. ar costa sute de mii. De unde să le ei? Și chiar de le avea, ar lipsi decorațiile, căci satele de peră din America nu sunt aranjate decât numai pentru piesele cele mai cunoscute „Carmen” și „Imperăteasa Saxeii” unde pot juca cu decorațiile din „Robert Diabolul”.

de cele de acum, ba poate
opuse cu ele.

Hoacele propuse de d-voastră
stă în frică, mituire și alte mij-
de a hotărî pe cine va la ce-
spre a hotărî pe turel prin ra-
mente, se va face, între altele,
punțare de considerația, că in-
noastră nu este alta, de cât
să înceteze cu desevlșire ne-
derea reciprocă, pentru ca apoi
putem îndrepta toată atenția
la întrebării, cum, prin reci-
înțelegere plină de încredere
mune demarșe, s'ar putea im-
urmările stricăcioase ale celei
urmă păci încheiate cu Rusia.

situația de acum a Porții, fără
ială politica noastră secretă tre-
să consiste în a susține, câtă
se poate, Impărăția otomană
Europa, ori cel puțin a face ca
el mai rău caz Rusia să nu o
vre-o dată singură și pentru
venind despre mare, și prin
are fără de concursul neapărat
urții noastre. E foarte de dorit
nrul interesul nostru politic, ca
opre mare, de unde începe a o
mența cea mai mare primejdie,
arta să-și dea silința a se asigura
toate așezămintele de apărare și
ate măsurile de altă natură, ce-
tă în puțință, de oare-ce tocma
aceasta consistă cel mai de că-
lenie mijloc, spre a ajunge la re-
zarea intenției alternative a po-
cei noastre.

acestea sunt principiile, pe care
burgii le-au observat atât în-
cât și după Kaunitz față cu
ntul. Ei nu se pot alia cu Poarta
ană, fiind că ea nu le dă des-
garanții de statornicie; stău
totdeauna gata, pentru ca, în cel
mai rău caz, când Sultaniul nu se
li pot susține în Europa, să iea
ceea ce li se cuvine din țările
se de sub stăpânirea lor.

(Va urma)

CONVENȚIA RUSO-ROMÂNĂ

ulara d-lui ministru de interne către toți
prefecți din țară.

Domnule prefect,

urma condițiilor de pace conve-
ntre guvernul Majestății Sale Imp-
tatorului Rusiei și acela al Majes-
ții Sale Sultaniul a emis de unii opi-
nunea că convenția încheiată la 4 (16)
ilie 1877, între Rusia și România, a
stat d'a mai fi obligatorie pentru noi,
o asemenea interpretare s'ar ră-
și s'ar acredita, ea ar putea face pe
cetății și chiar pe unele autorități,
în eroare, a se crede dispensate d'a

Prețurile de intrate la opere-Star sunt
cume și steana, nu trec însă peste 25
Dol trei dolari prețul obișnuit și fiind-
localele de operă din America întrec în
lanșete și încăperea pe cele europene, un
agement bun poate adăuga 2, 3000 ha-
ar 5 până la 6 mii de dolari pe seară.
Se poate admite că reclama gărlătănească
sistemul operei stelelor, singura ce-o po-
America, și-au trăit trainul, și că New-
rk, orașul principal, ar putea să fie o
ară italiană stabilă, dar numai cu cân-
tești foarte buni. Cu șederea în New-York
pa ar putea în fie ce an să cuture sta-
și să facă treburi bune, mai cu seama
ntru-că fie ce oraș cu peste 50,000 de
nitori are unul sau mai multe splen-
de locale de operă, care se închiriază pe
ară cu prețuri moderate. Dar... lipsesc
tăreți și director.

Europa ar trebui să-l dea.

(Trad. din limba germ.)

indeplini obligațiile ce guvernul a con-
tractat pentru înlesnirea trecerii armate-
lor rusești prin România; astfel s'ar da
loc la conflicte, cari nu pot decât a ne fi
prejudicioase.

Îndeplinirea cu sfințenie, până la defi-
nitivă pace, a tuturor angajamentelor ce
am luat prin acea convențiune, este, d-le
prefect, nu numai o datorie pentru noi,
dară chiar un interes capital. Numai ast-
fel în adevăr și Rusia va fi ținută a in-
deplini din parte-i cu stricțitate toate o-
bligațiunile ce a luat față cu România, și
cari constituie un scut pentru noi, până
în ziua când areopagul european se va
pronunța definitiv.

Sunt negreșit, d-le prefect, unele din
stipulațiunile zisei convențiuni cari, prin
încetarea rebelului, au încetat d'a mai a-
vea nu sens și d'a mai putea fi puse în
lucrare; astfel sunt toate acelea cari erau
menite d'a înlesni operațiunile militare în
fața inamicului. Așa, de exemplu, dispo-
zițiunea de la art. XXII, care prevede fa-
cerea unor lucrări de întărire destinate a
asigura armata contra lui, nu mai are ra-
țiune d'a fi.

Tot așa este și cu dispozițiunea de la
art. XVIII, care zice:

„Este bine înțeles că trupele nu se vor
opri decât acolo unde vor fi silite de tre-
bunțele odihnei sau de obstaculele inde-
pendinței de voința lor, și numai pentru
timpul necesar pentru acest sfârșit.”

Între obstaculele ce puteau opri tru-
pele rusești d'a-și urma mersul erau și a-
celea pe cari i-le-ar fi impus operațiunile
militare contra acestuia. Obstacolele de
asemenea natură, fiind definitiv înlăturate
prin încetarea rebelului, se înțelege că
acum nu mai pot fi invocate pentru sta-
ționarea trupelor rusești, obstacolele or-
dinare și necesitățile repaosului.

Vă amintii, d-le prefect, aceste dispo-
zițiuni, căci pretind de la d-voastră să pu-
neți toată stăruința în executarea lor. Veți
da prin armare ordinele cele mai severe
ca să se dea toate obstaculele cerute pen-
tru transportul și locuirea trupelor în
marș, precum și pentru procurarea celor
trebuincioase îndestulării lor, pe tot tim-
pul necesar repansului său în care ele ar
fi oprite de niște obstacule independenti
de voința lor; tot d'odată însă trebuie să
vă aduceți aminte că aveți datoria de a
vă refuza la ori-ce cerere când oștirile
rusești ar voi a se evartirni în unele lo-
calități pentru timp mai îndelungat și în
condițiuni altele decât cele stipulate de
convențiune. În asemenea caz imi veți ra-
porta îndată.

Domnule prefect,

Prin art. 1 al convențiunii se asigură
armatei ruse tratamentul rezervat armate-
lor amice. Cu mândrie putem constata ast-
ăzi că, în executarea acestei dispozițiuni,
autoritățile constituite și națiunea întreagă
s'au întrec în toate ocaziunile a s'arăta
fidel îngăjamentul luat în numele țăr-
rei. Națiunea a voit ast-fel a înlătura
chiar cea mai mică bănușală că ea n'ar
și să îndeplinească cu sfințenie toate in-
datoririle contractate de reprezentanții și
de guvernul său. Autoritățile superioare ru-
sești nu vedeau poate fără îngrijire, la
început, că noi voiam să facem o încerc-
care nouă în analele vieții națiunilor, a-
ceea adică d'a nu suspende nici o liber-
tate publică, în împrejurări așa grele și
atunci mai ales când chiar la noi se află
oameni cari susțineau că acele libertăți
nu erau croite pe talia noastră. În față
însă a experienței făcute, autoritățile ru-
sești însile n'au putut de cât a ne es-
prima satisfacerea lor pentru buna tratare
ce au găsit pretutindeni și în tot timpul
rebelului în România.

Nu mă pot opri, d-le prefect, d'a adăogi
că meritul populațiunilor a fost cu atât
mai mare că motivele de nemulțumiri și
conflicte n'au lipsit, și că s'au produs
adeesea chiar instigațiuni din partea ace-
lor oameni cari cantă satisfacerea intere-
selor personale până și în nenorocirea pa-
triei. Zisei că motivele de nemulțumiri n'au
lipsit; în adevăr țara avea să răspundă
la necesitățile armatelor ruse și române
constituind o povară ce s'ar fi crezut mai
presus de puterile noastre; și cu toate
astea toate acele necesități au fost înde-
tulate prin libera voință a populațiunilor,
fără să fi fost trebuință de nici o măsură
coercitivă, care uci s'ar fi putut lua, căci
toată armata noastră să afla la saș peste
frontieră.

Dacă în urma încetării rebelului nu
s'ar fi ivit niște incidente regretabile, n'ag
fi făcut, d-le prefect, aceste amintiri; căci
Europa întregă a constatat faptele de

cari este vorba, și a admirat nu numai
bravura armatei române, dar și regulari-
tatea cu care au funcționat toate insti-
tuțiunile noastre, lințea și tactul ce a
păstrat societatea română întreagă într-o
situațiune din cele mai penibile și mai
periculoase.

Incidentele de carivoid să vorbesc sunt
modul cu care am fct tratați la încheia-
rea armistițiului și condițiilor de pace,
dorința expresă de guvernul rus d'a lua
Basarabia dându-ne schimb Dobrogia,
și oare-cari ameninți ce s'ar fi rostit în
privința noastră. Tote acestea au fost
negreșit de natură și nemulțumiri pe Ro-
mâni, și a'î îngrijă. Este dar de datoria
noastră de a face, ceea să nu degene-
zeze în agitațiune și mai ales să nu se
manifeste prin nici un act individual sau
colectiv, care ar fi de natură a provoca
vre-un conflict prejuziciabil țerei.

Veți aduce deci aminte, d-le prefect, tu-
tutorul administrațiilor -voastră că Domnul,
Adunările Legiuitoarei guvernul n'au lip-
sit nici un minut la latoria lor, în aceste
grave împrejurări, și l'au făcut tot ce pu-
tea fi de natură a ocoti drepturile și in-
teresele țerei.

Este de sperat că sarele areopag euro-
pean, înaintea cărnia ultimul rebel a pua
din nou la ordinele zisei cestiunea Orien-
tului, va ține socoteală de voința unanimă
a Românilor, și că Rusia însăși va re-
nunța la cererile ei, învinșă că stăruința
noastră nu este dictată d'alte simțiminte
de cât de credința ce avem, că a ceda ar
fi a pune în pericol mele din acele condi-
țiuni esențiale existenței Statului român. Ca
s'î dăm însă această convingere, trebuie ca
fie-care Român să observe și să păstreze
aceeași atitudine ca n trecut, în ori-ce o-
caziune și în fața ei-cărel împrejurări;
trebuie să ne stăpânim chiar în fața pro-
vocărilor ce ni s'ar putea face, ori din ce
parte ar veni ele; trebuie, atât în intru-
niri publice și în jonale, cât și în rela-
țiunile individuale, să ne cumpănim cuvîn-
tele, să ne moderăm limbajul și să evi-
tăm cu oaspeții nostri ori-ce discuțiune
care ar putea degeneza în dispută sau care
ar fi de natură a îneșira bănușeli nedrepte
asupra intențiilor noastre în privința lor.

Trebuie, într'un cuvânt, ca ori-ce Român
să se gândească la răspunderea ce ar atrage
asupra-și dacă ar provoca un conflict care,
în condițiunile actuale, ar fi zdrobitor pen-
tru noi: aceasta ar fi a compromite nați-
unea însăși în fața opiniei publice euro-
peane, în acest moment mai ales când
Europa în unanimitate caută a evita ori-
ce ațitare, a înlături rebelul și a întea-
meia pacea, atât de rebucioasă prosperi-
tății și progresului lumii întregi.

Spușeți dar administrațiilor d-v. să fie
în liniște, să-și păstreze țaria și credința,
și să fie siguri că Domn, Adunări Legiui-
toare și guvern își vor face, în ori-ce im-
prejurări, datoria, și d' ast-fel ne este per-
mis a spera că dreptul nostru va eși ne-
tins din criza ce s'atribatem.

Primiți, d-le prefect, asigurarea osebită
mele considerațiuni.

Ministru de Interne, *I. C. Brătianu*,
No. 7,199. 1878, Aprilie 13.

ÎNAINȚARI

Se înaintează la gradul de căpitan în
arma infanteriei, pe ziua de 8 Aprilie
1878.

Seria I, întâiul rând la vechime.

Dimitrescu Ilie, din regimentul 2 de in-
fanterie, locotenent de la 1872, Ianuarie
1, la vacanța ce este în zisul corp, prin
mutarea căpitanului Augustin Atanasie.

Al doilea rând la alegere.

Comăneanu Michail din batalionul 3 de
vânători, locotenent de la 1873, Ianuarie
1, la vacanța ce este în regimentul 10 de
dorobanți, compania 7 Berbeciu, după su-
plimental budgetului pe 1878.

Seria II, întâiul rând la vechime.

Nicolescu Petre, din regimentul 6 de
infanterie, locotenent de la 1872, Ianuarie
1, la vacanța ce este în regimentul 3 de
dorobanți, compania 1 Balși, după su-
plimental budgetului pe 1878.

Al doilea rând la alegere.

Cernat Nicolae, din regimentul 13 de
dorobanți, locotenent de la 1873, Ianuarie
1, la vacanța ce este în regimentul 11
de dorobanți compania 4 Hornicea.

Seria III, întâiul rând la vechime.

Bibănescu Anton, din regimentul 7 de
dorobanți, locotenent de la 1872, Ianuarie
1, la vacanța ce este în regimentul 5
de dorobanți, compania 4 Teleorman, după
suplimental budgetului pe 1878.

Al doilea rând la alegere.

Ilie Stancu, din regimentul 8 de dorobanți,
locotenent, de la 1873, Aprilie 8,
la vacanța ce este în regimentul 9 de dorobanți,
compania 6 Cucu, prin mutarea
căpitanului Lămotescu Constantin.

Seria IV, întâiul rând la vechime.

Brânzoș Dimitrie, din regimentul 11 de
dorobanți, locotenent de la 1872, Ianuarie
1, la vacanța ce este în zisul corp,
compania 6 Cotu-Moreș, după suplimental
budgetului pe 1878.

Al doilea rând la alegere.

Stănescu Dimitrie, din regimentul 6
de infanterie, locotenent de la 1873, Ap-
rilie 8, la vacanța ce este în regimentul
11 de dorobanți, compania 9 Beni, după
suplimental budgetului pe 1878.

Seria V. Antâiul rând la vechime.

Drăgoescu Nicolae, din batalionul 4 de
vânători, locotenent de la 1872, Ianuarie
1, la vacanța ce este în regimentul 11 de
dorobanți, compania 10 Chilia, după su-
plimental budgetului pe 1878.

Al doilea rând la alegere.

Davidescu Alexandru, din regimentul 6
de infanterie, locotenent de la 1874, Ap-
rilie 1, la vacanța ce este în regimentul 9
de dorobanți, compania 7 Râmnicu, după
suplimental budgetului pe 1878.

Seria VI. Antâiul rând la vechime.

Tomescu Dimitrie, din regimentul 7 de
dorobanți, locotenent de la 1872, Ianuarie
1, la vacanța ce este în zisul corp,
compania 6 Bucov, după suplimental bud-
getului pe 1878.

Al doilea rând la alegere.

Paraschivescu George, din diviziunea
pompierei din București, locotenent de la
1874, Aprilie 1, la vacanța ce este în re-
gimentul 12 de dorobanți, compania 4
Corodu, după suplimental budgetului pe
1878.

Seria VII. Antâiul rând la vechime.

Condescu Matheiu, din regimentul 1 de
dorobanți, locotenent de la 1872, Ianuarie
1, la vacanța ce este în zisul corp,
compania 8 Bchet, după suplimental bud-
getului pe 1878.

Al doilea rând la alegere.

Hociung Pavel, din divizionul pompierei
din Iași, locotenent de la 1873, Ianuarie
1, la vacanța ce este în regimentul 12 de
dorobanți, compania 1 Brlad, prin deca-
darea căpitanului Bolein George.

Seria VIII. Antâiul rând la vechime.

Vlădescu Nicolae, din batalionul 2 de
vânători, locotenent de la 1872, Ianuarie
1, la vacanța ce este în regimentul 14 de
dorobanți, compania 2 Siretu-de-Sus, prin
reformarea căpitanului Mălinescu Alec-
sandru.

Al doilea rând la vechime.

Dimitrin Nicolae Vasile, din regimen-
tul 13 de dorobanți, locotenent de la 1873,
Ianuarie 1, la vacanța ce este în regimen-
tul 14 de dorobanți, compania 8 Oituz, după
suplimental budgetului pe 1878.

VARIETATI

Sudoarea poporului. — D-nul libral din
toate țările acuză clasele înalte, că răpesc
sudoarea poporului și se îngrașă din ea,
pe când d-lor, economii și foarte sobri, sunt
modele de viață fără cheltnia multă, și
sing cât se poate de puțin sudoarea popo-
rului. O dovadă de traiu cum pătât ne dă
d. Gambetta. Se știe că acest domn a sa-
crificat miliarde și mii de oameni ca mem-
bru al guvernului apărării naționale, fără
a isbuti întru nimic, toate numai pentru
a-și face... un nume istoric. Astăzi politica
germană e bună bucură să-l vadă chiar

prezident de republică pentru-că din par-
tea unișării om un stat serios n'are
a se teme de nimic. Dar o mică dovadă
de traiu republican, cu câmp și econo-
mie, vom da totuși din viața d-sale.

În Fevruarie s. e. s'a vorbit foarte mult
în Paris despre o mare ce-a dat-o amici-
ilor săi, tot republicani și ultra-librali.
D-îni ce are astăzi trăsuri, ca și servi-
tori galonați în livree, a dat o mărșă
cu puțință numai în Paris, în capi-
tala luxului. Două sute cincis-prez
de tacam. Peșta (sterlet) din râul Volga,
găinșe din Livlanda, apoi alte rarități
erau în de ajans. Cartă de vinuri cuprin-
dea opt soiuri, între cari Chateau Lafite
deux fois retour de l'Inde, de care fi-ce-b-
telie costă 50-60 de franci. Il faut de la
vertu, pour être Republicain.

Oule roșie. — S. S. Părintele Arch. Ga-
briel Rășcanu dă în „Vocea Clerului”, ur-
mătoarele amănunte asupra dăinii reli-
gioase a onelor roșie :

„A fost un obicei antic, atât în Bise-
rica orientală, cât și în cea occidentală, cu
creștinii în ziua Paștelor să-și dărniască
unii altora ouă, ceea-ce s'a conservat în
Biserica noastră până în ziua de astăzi,
pe când în Biserica occidentală numai co-
piilor se mai dau ouă. De unde s'a nă-
cut acest obicei și ce însemnă, nu se
poate zice cu certitudine. Explicațiunile anti-
citatilor creștine au cântat a da diferite
explicațiuni, care însă sunt mai mult sau
mai puțin arbitrare. Unii cred că, dupe
un post așa de lung, în care și onele erau
oprite, creștinii au cântat a se întări cu
mâncării foarte substanțiale, mai cu seamă
prin ouă, și de aci s'ar ivi și obiceiul de
a-și dăruia ouă. Alți derivă acesta de la
un obicei, în parte conservat și până în
ziua de astăzi, dupe care în ziua de Paște
se adună ouă pentru proeți. Alții cântă a
a explica lucrul din mitologia păgână,
amintind oul L-d-i, etc. În fine alții con-
sideră obiceiul în chestiune ca un rest al
obiceiului antic, după care în ziua de Paște
se bine-cuierău mâncările, mai cu seamă
laptele, miera și onele, și această expli-
cațiune pare a fi mai probabilă. În Bise-
rica orientală oul paschal era considerat
ca un simbol al învierii și al creațiunii celei
noii. După cum din interiorul ouă se
desvoltă viața, și ese dintr'ousul puiul, dupe
ce se strică coaja, ast-fel a eșit din mor-
mânt Christos cel înviat. Creștinii, cioc-
nind onele la Paște și spărgându-le cu cu-
vintele „Christos a înviat”, par că vocea
a exprima, că corpul nostru, de și se va
strica ca oul, însă, precum a înviat Chris-
tos, așa va învia și corpul nostru din si-
nul pământului cu totul nou, ca oul care
a eșit din pânțelele mamei sale, care a fost
născută iarăși din ouă.

Fericitul Augustin compară cu oul speranța
și renașterea, zicând: „Spes, tantum
mihi, videtur, ovo comparatur; spes enim
nondum pervenit ad rem, et ovum, est
aliquid, nondum est pullus”, adică: Speranța,
întru cât mi se pare mie, se com-
pară cu oul; căci după cum speranța n'a
devenit încă realitate, asemenea și oul este
ceva, dar nu este încă pui (Serm. 105).
Și anume exprima oul speranța creștini-
lor la învierea morților, de unde se ex-
plică obiceiul creștinilor vechi de a pune
în mormintele repositurilor ouă, ca un sim-
bol al învierii (Dict. d'Antiquit. Chrét.
Paris 1865 pag. 470).

Obiceiul de a văpsi aceste ouă de Paște
în diferite culori, mai ales în cea roșie,
este asemenea foarte antic, nu se știe însă
cu certitudine originea și sensul acestui
obicei. Unii cred că oul, fiind simbol al
învierii corpului, se văpsește de aceea ro-
șie, pentru că și corpul în momentul na-
șterii, este un fel de carne roșie. După
alții culorile onelor exprimaș primitiv fru-
măștea culorilor și viața cea nouă a na-
torei întinerite în primăvară, când cade
și serbarea Paștelor, și apoi mai târziu s'a
conservat în popor acest obicei cu atât
mai mult, ou cât el exprima într'un mod
sensibil bucuria, pentru că acum iarăși
se permite a se mânca ouă, ceea ce era
oprit în timpul postului. În ori ce caz
culoarea exprimă o veselie, și fiind că oul
în sine este un simbol al renașterii și al
speranței, de aceea noi găsim că onele
roșie sunt un obicei foarte frumos și un
simbol nemerit al veseliei, de care sunt
păturate inimile credincioșilor pentru în-
vierea Domnului.

Eau et Poudres dentifrices
 du
DR PIERRE
 de la facultatea de medicină din Paris.
PARIS - 8 PLACE DE L'OPERA - PARIS
 Se găsește la toți farmaciștii, parfumiștii și coafierii.
 Medalia de merit decernată Casei DOCTORULUI PIERRE și recompensa cea mai mare obținută de dentifrice.

PILULE DEHAUT
 Ac care enose Napu-
 rile urgative ale doctorului
 întrecută îndată ce vor a-
 veni rebuiniță de curățenie.
 Ele u produc desgușt nici
 slăbiciune, căci, i contra celor-alte cu-
 rățenii, această nu crezută bine de cât când
 este luată cu alimente bune și bănturi in-
 tăritore, precum: în cafea, ceai. Fie-care
 și alege ora și puțul când i convine
 mai bine să le ia, i conformitate cu oca-
 pațiunile sale. Oțelul purgătinnei fiind pe
 deplin anulat prin fecul unei hrane bune,
 ea se pôte repeti și cât va fi de trebuință.
 Cății de 5 și 2 h50 b. la Paris la do-
 ctorul Dehaut și la ste farmaciepele. Să se
 ceară cu fie-care cunți cărticica de 72 pagine,
 care conține instrucțiunile în toate limbile. Să
 se ceară și manualul în limba franceză do-
 ctorului Dehaut, volumul de 100 pagine.
 Depozit în București, la farmacia d-lui
 F. W. Zürner, căla Mogoșoiei, și la d-nu
 Ovesaa, drogistul.

MADAME PATRU
 Reințorcându-se în București, reincepe
 comerțul ei de modă în vechiul local, Strada
 Mogoșoiei No. 58 etajul de sus.
 Avertura PĂLĂRIILOR DE VARĂ in-
 cepe la 23 Aprilie corent. (734-3)

HOTEL WEISS
BRASIOV.
 Sub-semnatul am onôre a înștiința pe
 Onor. Public voiajior, oă am luat asupra mi
 acest hotel, și mă vôiū sili a satisfacă atât
 în privința curățeniei cât și prețurilor estine.
 Se gășesc odăi de la 60 kr. până la 1
 florin.
 Cu deosebită stimă.
Ion Hauptmann
 Antreprenor.

Mosia Pescovenii, din Districtul
 sus, proprietate a casei răpusatului
 Hagiopol, în întindere peste 3000
 lângă gara Piatra, și moșia Vălen
 părtare de o jumătate oră de cea d
 în întindere peste 600 pogône su
 rendat chiar de acum fie împreună
 parte. Pe aceste moșii se află patru
 bătrâne în întindere totală ca de
 gône, se vënd împreună cu moș
 deosebit și tôte împreună sêu în p
 se adresa la d-na Anna Hagiopol
 Colței No. 37 sêu la d-nu Gr. G. P
 Strada Pitaru-Moșu No. 10. (736)

PUBLICATIUNE
 Numai încă patru-spre-șecă zile
 PÂNĂ LA 23 APRILIE 1878, MAI ŢINE
Marea Desfacere de Albituri
 în Otelul Oteteleşianu, Calea Mogoșoiei No. 27
SE DESFACE CU ORICE PRECIU
 din Fabrica de Pânză și Lingerie din Viena
 Mari sume de albiturile cele mai fine pentru dame și bărbați

500 bucăți Cămași brodate din cele mai fine de batist și inu pentru
 dame, cărî mai înainte le vindeam à 6 și 12 franci
Acum numai cu 3 și 6 franci

200 bucăți Fuste de damă, capôte, pantaloni, costume de nopte de inu
Se vor vinde numai cu 4, 8 și 12 franci

200 bucăți Pichet alb și colorat fin à 80 coși
Se vinde numai cu 7, 12 și 17 franci

Basmale de damast, șervețe, fețe de masă și pentru cafea
Se vor vinde numai cu 3, 6 și 10 fr. 1/2 duzină

100 bucăți Inu de Rumburg 36 coși cu 25 franci, inu de Belgia și Irlanda
 60 coși cu 50, 70, și 90 franci

Acastă desfacere colosală va dura numai 14 zile, adică până la 23
 Aprilie viitor, din cauză că închiriându-să localul de la St. Gheorghe viitor,
 suntem nevoiți a vinde în total sau în parte tôte mărfurile sus notate cu pre-
 țurile cele mai neuzitate de estine.

GRATIS va priimi fie-care cumpărător până
 la suma de 10 Napoleoni atât en gros cât și en detail ca Rabat
 o garnitură fină pentru 12 persoane.

Magasinul se află în Otelul Oteteleşianu, No. 27

Un profesor de la o academiă
 din Germania, dor-
 resce a preda lecuni în tôte materiile
 gimnasiunii, școlile reale sau normale, atât
 pentru băieți cât și pentru fetițe. A se a-
 dresa la admnistria acestei foi.

De vëndare, casa din Strada
 Academiei unde se
 află actualmente Comisia culorei de Roșiu
 în apropiere de Teatru și Ministerul de
 saterne, compunduse din curte mare, grajd,
 Lpron și 12 odăi. Coudițiunî avantajioșe.
 A se adresa la administrția acestui jurnal.

De vëndare. Mai multe
 invențiunea cea mai nouă și practi-
 se pôte diriga fără mașinist după o
 arătare, folositor pentru fie-care priu
 sunt de vëndare la sub-semnatul.
 Unele din aceste mașine sunt în
 unde fie-care se pôte încredința de
 tica lor.
Em. Rosenthal
 Strada St. Vineri N
 (751-0)

LINGERIELE
CELE MAI EFTINE, PRACTICE ȘI DURABILE
 se pôte cumpăra cu ocașinea liquidărei a
FABRICEI DE PANZA SI LINGERIE DIN VIENA IN DEPOSITUL GENERAL IN BUCUREȘTI
Caba Mogoșoiei, Palatul Dacia, vis-à-vis de magasia D-nei A. Carissi
 unde se po găsi încă următoarele mărfuri în alegerea cea mai strălucită și bogată, pentru a cărora
 calitate și proveniența se ia garanția cea mai severă

1 Cămașe de damă de ziua, de Olandă și de Chiffon, brodate, simplă și garnisite de fr. 4, 5, 8, 11 până la 18 fr
 1 Cămașe de damă de nopte, de percal francez și de olandă, simple și brodate de fr. 6.50, 9, 12, 16 până la 19 fr
 1 Cămașe bănătescă albă simplă, de Chiffon și de Olandă, cu gulere sêu fără gulere de 4.50, 6, 9, 11 până la 16 fr
 1 Cămașe bănătescă colorată și de Cretton de Oxford veritabile de 4.50, 6 până la 9 fr.
 1 Camison de damă, de Percal francez, de Batistă și de Piquet de ărnă, simplu și brodat în 100 de desenuri, cele ma
 elegant de fri 3, 5, 7.50, 9 până la 16 fr.
 1 Pereche pantaloni de damă, de Chiffon, de Percal de Olandă și de Piquet de ărnă, garnisite și brodate de fr.
 3.50, 5, 7, 8, până la 11 fr.
 1 Fustă de damă, de Percal și de Pichet de ărnă, simplă, garnisite și brodate, de fr. 4.50, 6.50, 9.75, 12, 18 până
 la 24 fr.
 1 Pereche pantaloni bărbătesci, de Croisé alb, de Pichet de ărnă, și de Olandă, de fr. 3.50, 5, 6.50, până la 9.50.
 1 Corset de amă diferite fasonuri de fr. 3, 4.50, 7 până la 10 fr.
 1 Hăinuță de fetițe de flanel colorate de fr. 8, 10, până la 14 fr.
 1 Fustă de damă de flanelă colorate de fr. 10, 12, până la 15 fr.
 1 Cămașe de flanelă albă sêu colorată de fr. 7, 9, 11, până la 14 fr.
 12 Gulere băbătesci de Percal și de Olandă cele mai moderne fasonne, de fr. 5, 7, 9 până la 11 fr.
 6 Perechi Minchete fason după alegere de Percal și de Olandă de fr. 5.50, 7.50, până la 9 fr.
 6 Perechi Curapi bărbătesci și de dame, de bumbac, de lină, de fild'ecosse și mătase, de fr. 5, 8, 11, 14, până la 26 fr
 1 Plapumă de lină sêu de mătasă, de fr. 12, 16, 19, 21 până la 35 fr.
 1 Tart n engesec de fr. 18 21 până la 29 fr.
 1 Batistă de inu cu Monograme brodate de fr. 3, 5, până la 7 fr.
 6 Băiște albe cu bordure colorate tivite, de fr. 2, 3, 4 până la 8 fr.
 6 Băiște de Olandă curată de fr. 3, 4, 6, 7, până la 11 fr.
 6 Șervețe de ață adevărată de fr. 5, 7, 8, 10 până la 13 fr.
 6 Șervețe de masă de Olandă curată, de fr. 4, 6, 8, 11, până la 14 fr.
 1 Față de misă albă sae colorată de inu curat pentru 6 persoane, de fr. 6, 8, 10 până la 12 fr.
 1 Față de misă albă de inu curată pentru 12 persoane 10, 13, 16 până la 21 fr.
 1 Bucată de Olandă de Rumburg 36 de coși, de fr. 17, 19, până la 28 fr.
 1 Bucată Olandă de Belgia 45 de coși, de fr. 32, 38, 46 până la 52 fr.
 1 Bu ată de Olandă de Irlanda 58 de coși, de fr. 44, 58, 64 până la 86 fr.
 1 Bucată de Olandă de Rumburg 62 de coși, de fr. 60, 65, 76 până la 92 fr.
 1 Bucată Olandă de Bielefeld 62 de coși, de fr. 74, 85 până la 115 fr.
 1 Toile de Băiște 60 de coși, de fr. 120 până la 190 fr.
 1 Bucată de Olandă de Rumburg de cercel într'o fôia 2 1/2 coși de lățime pentru 6 cêrcêfuri de fr. 42, 48 până la 56 fr.
 1 Bucată de Pichet de ărnă 36 de coși de fr. 26 31 până la 46 fr.

ZESTRE COMPLETE, LINGERIE PENTRU OTELURI
 cu prețuri mai ales reduce.
 Singurul Deposit general pentru România
București, Calea Mogoșoiei, Palatul Dacia, vis-à-vis de Magasia D-nei A. Carissi.

NOUL ATELIER
 DE
FOTOGRAFIE și PICTURĂ
L. F. MANDI & Comp.
 21, Calea Mogoșoiei 21; vis-à-vis de cofetăria Capșa.
 Se efectuează ori-ce fel de fotografie și pictură, de ori-ce fel de mărime,
 în modul cel mai nou și elegant aprobat în cel mai înalt grad prin care se
 oferă un lucru solid frumos cu fidelitatea a naturii.

PHARMACIA LA „SPERANTIA”
 26, CALEA MOGOȘOIEI, 26.
DEPOUL MEDICAMENTELOR FRANCESE.
 Obiecte de Cancinc și Articole de Toalete. — Asemenea se angajeză a efectua
 ori-ce comande din resortul medical.
BRUS.

MARELE MAGAȘIN DE HAINE CONFECTIONATE ȘI ARTICOLE DE MODĂ
A LA BELLE
JOSEF
FURNISORUL
 20, COLTIUL BULEVARDULUI ȘI
 Face cunoscut onor. Clientele, că i a sosit pentru sezonul actual
 mai moderne, fasonne elegante croite, dupe
Costume complete de Fantasie
Bedingote Hardington
Jaquette Bosphore
Sacco Coupe anglaise
Pardessus Renaissance și diferite alte fasonne
PREȚURILE CELE
 Se priimește și comândă de tôte felurile de haine care se
 efectuează cu mare promptitudine.

JARDINIÈRE
GRÜNBAUM
CURTIEI
 MOGOȘOIAIEI, CASA GRECENU, 20
 UN MARE și BOGAT asortiment de haine din stofele cele
 cele din urmă jurnale de Paris și Londra.
Cămași francezesci, albe și colorate
Lingerie de tôte felurile
Cravatte Plastron, Régate etc. negre și colorit
Umbrele și obiecte de fantasie
Mănuși și tôte lucrurile de modă
MAI MODERATE
JOSEF GRÜNBAUM
 Furnisorul Curții, No. 20 Colțul Bulevardului și Mogoșoiei, Casele Grecenu.

